

Sygn. akt V ACa 825/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Katarzyna Przybylska
Sędziowie:	SA Irma Kul SA Artur Lesiak (spr.)
Protokolant:	stażysta Anna Machajewska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. w Gdańsku na rozprawie
sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Bankowi (...) w T.

o zwolnienie spod egzekucji

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 14 sierpnia 2013 r. sygn. akt I C 64/13

I. prostuje oznaczenie strony powodowej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że w miejsce: (...) Sp. z o.o. w W. oraz (...) spółka z o.o. w W. wpisuje w odpowiednich przypadkach: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.;

II. oddala apelację;

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5954,97 zł (pięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote 97/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 825/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2013 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko Bankowi (...) w T. o zwolnienie od egzekucji oznaczonych w pozwie ruchomości i orzekł o kosztach procesu.

Zasadnicze motywy tego rozstrzygnięcia były następujące.

Na podstawie umowy nr (...) (...) pozwany - Bank (...) w T. udzielił E. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) kredytu inwestycyjnego w wysokości 1.600.000 zł, który został przeznaczony na zakup maszyn i urządzeń związanych z budownictwem i wydobywaniem.

Jako prawne zabezpieczenie należności z tytułu w/w umowy kredytowej przyjęto m.in. zabezpieczenie w postaci: hipoteki zwykłej łącznej w wysokości 1.600.000 zł oraz hipoteki kaucyjnej łącznej do kwoty 1.200.000 zł ustanowionych na nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w T. prowadzi KW o nr (...) oraz (...); przewłaszczenie nabywanych przez E. S. maszyn i urządzeń; poręczenie cywilne M. S. (1) - (...) E. S..

We wrześniu 2011r. M. S. (1) i jego żona E. S. zgłosili się do pozwanego z propozycją przejęcia zobowiązania z powyższej umowy kredytu na (...) spółkę jawną z siedzibą w W., której byli udziałowcami i właścicielami. W dniu (...) Bank (...) w T. zawarł z (...)spółka jawna w W. umowę przejęcia długu z tytułu umowy nr (...) o kredyt inwestycyjny(...) W umowie strony postanowiły o pozostaniu w mocy następujących zabezpieczeń: hipoteki zwykłej łącznej w wysokości 1.600.000 zł oraz hipoteki kaucyjnej łącznej do kwoty 1.200.000 zł ustanowionych na nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w T. prowadzi KW o nr (...) oraz (...); przewłaszczenia maszyn i urządzeń; umowy cesji polisy ubezpieczeniowej maszyn i urządzeń będących przedmiotem przewłaszczenia; poręczenia cywilnego M. S. (1).

Powyższy kredyt był spłacany do lipca 2012 r. przez (...)spółkę jawną z siedzibą w W.. Z uwagi na okoliczność, że powyższa spółka spłacała pozwanemu zaciągnięty kredyt (...) pozwany zawarł z nią umowę o kredyt obrotowy nr (...) w wysokości 600.000 zł. Jako zabezpieczenie spłaty kredytu przyjęto m.in. hipotekę łączną do kwoty 1.020.000 zł na nieruchomości, dla których Sąd

Rejonowy w T. prowadzi KW o nr (...) oraz (...). Na podstawie tej umowy pozwany udzielił tego kredytu spółce.

Z uwagi na to, że (...)spółka jawna z siedzibą w W. nie spłaciła raty kredytu udzielonego na podstawie wskazanej wyżej umowy o kredyt (...) za miesiąc lipiec i nie spłaciła też raty kredytu z umowy kredytu z (...)przedstawiciele pozwanego w dniu 16 sierpnia 2012r. pojechali do siedziby tej spółki jawnej. Zostali tam oni zapewnieni przez M. S. (1), że kredyt będzie spłacany. Pozwany z uwagi na to, że spółka do dnia 20 sierpnia 2012r. nie uregulowała zadłużenia wysłał do niej upomnienie. W dniu 23 sierpnia 2012r. spółka zapłaciła zaległą ratę i odsetki za lipiec z umowy kredytu zawartej w dniu 31 stycznia 2012r.

Pozwany w celu zabezpieczenia swoich interesów na wypadek kolejnego niewywiązania się przez spółkę z zobowiązania z umowy kredytu złożył pismo do M. S. (1), w którym poinformował go, że chce sprawdzić przedmiot zabezpieczenia. M. S. (1) przesunął umówione z pozwanym spotkania w tej kwestii na inne terminy. We wrześniu 2012r. M. S. (1) poinformował pozwanego pisemnie, że od(...)on oraz (...) E. S. nie są już współnikami (...) spółka jawna z siedzibą w W. i że można kontaktować się ze spółką pod adresem ul. (...) W..

Pozwany ustalił, że (...) spółki (...)M. S." spółka jawna z siedzibą w W. są dwie inne spółki (...) sp. zo.o. w W. i (...) sp. z o.o. w T.. W pierwszej z tych spółek (...) sp. z o.o. w W. jedynym współnikiem był M. S. (1), prokurentem tej spółki była(...)D. D.. Wspólnikiem drugiej z powyższych spółek - (...) sp. z o.o. w T. był również M. S. (1), drugim współnikiem zaś (...) E. S.; prokurentem była również D. D.. Pozwany podjął próby skontaktowania się z D. D. w celu wyjaśnienia kwestii związanych z dalszą spłatą zadłużenia. D. D. nie udzieliła pozwanemu żadnych konkretnych informacji co do spłaty zadłużenia, a z rozmów z nią wynikało, że jest słabo zorientowana w sprawach spółek.

(...)spółka jawna z siedzibą w W. nie spłaciła nadal wymagalnych rat kredytu udzielonego na podstawie umowy (...)oraz odsetek, które miały być zapłacone do 30 września 2012r. Nie wywiązała się również z obowiązku spłaty kredytu udzielonego jej (...) Z uwagi na to pozwany wypowiedział te umowy.

Pozwany w dniu 12 listopada 2011r. wystawił przeciwko spółce (...)M. S." spółka jawna z siedzibą w W. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący niespłaconą należność z tytułu kapitału z umowy kredytu nr (...)(...)na kwotę 1.213.515 zł i odsetki umowne w wysokości 24 % rocznie za okres od dnia 1 sierpnia 2012r. do dnia 11 listopada 2012r. w wysokości 34.972,46 zł oraz koszty upomnień w wysokości 400 zł. W dniu 12 listopada 2012r. pozwany wystawił

przeciwko spółce kolejny bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący niespłaconą należność z tytułu kapitału z umowy kredytu nr (...) na kwotę 600.000 zł i odsetki umowne w wysokości 9,93 % rocznie za okres od dnia 1 lipca 2012r. do dnia 8 listopada 2012r. w wysokości 21.352,93 zł oraz odsetki umowne w wysokości 24 % rocznie za okres od dnia 9 listopada 2012r. do dnia 11 listopada 2011r. w wysokości 1.183,56 zł. Postanowieniami z dnia

11 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy w T. Wydział I Cywilny nadał tym tytułom egzekucyjnym klauzulę wykonalności. W dniu 18 grudnia 2012r. pozwany złożył wnioski o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. na podstawie powyższych tytułów wykonawczych.

Przed wystawieniem przez pozwanego powyższych tytułów egzekucyjnych (...) spółka jawna z siedzibą w W. dokonała wyprzedaży swego majątku, o czym nie informowała pozwanego. Sprzedała ona w dniu 31 października 2012r. (...) sp. z o.o. z W., której prezesem zarządu jest M. S. (1), swój majątek w postaci (...) o łącznej wartości 1.767.510 zł. Umowa ta została zawarta z odroczonym na 720 dni terminem płatności. Spłata powyższej ceny miała nastąpić w ratach. (...) sp. z o.o. z W. po zakupie powyższych (...) w tym samym dniu zawarła z (...) spółką z o.o. z siedzibą w T. umowę najmu tych rzeczy ruchomych. W toku postępowania egzekucyjnego wszczętego przez pozwanego doszło do zajęcia w dniu 27 grudnia 2012r. następujących rzeczy ruchomych sprzedanych przez (...) spółkę jawną z siedzibą w W. na rzecz (...) sp. z o.o. z W., w postaci: samochodu V. (...) nr rej. (...), samochodu C. (...) nr rej. (...), samochodu M. (...) nr rej. (...), samochodu (...) nr rej. (...), samochodu I. nr rej. (...), samochodu (...) nr rej. (...), samochodu M. (...) nr rej. (...), samochodu F. (...) nr rej. (...), samochodu M. (...) nr rej. (...), samochodu M. (...) nr rej. (...), samochodu M. nr rej. (...), samochodu M. (...) nr rej. (...), samochodu P. (...) nr rej. (...), samochodu (...) nr rej. (...), (...) (...) - o łącznej wartości 1.386.210 zł.

W dniu 15 listopada 2012r. (...) spółka jawna z siedzibą w W. zawarła z (...) sp. z o.o. w T., w imieniu której działała E. S. - żona M. S. (1), umowę dzierżawy swoich nieruchomości położonych w T. przy ul. (...) oznaczonych jako działka numer (...) o powierzchni 1,5260 ha oraz jako działka numer (...) o powierzchni 0,7675 ha, dla których Sąd Rejonowy w T. prowadzi Księgi Wieczyste (...). Ich wartość została wyceniona w dniu 29 marca 2010 r. na 520.486 zł. Powyższą umowę dzierżawy zawarto na okres 25 lat. Określono czynsz dzierżawny w wysokości 1.000 zł miesięcznie. Spłata miała być dokonywana w trakcie produkcji. W przypadku rozwiązania tej umowy za wypowiedzeniem „(...) spółka jawna z siedzibą w W. miałyby zapłacić (...) sp. z o.o. w T. karę umowną w wysokości 950.000 zł.

Nieruchomości położone w T. przy ul. (...) oznaczone jako działka numer (...) o powierzchni 1,5260 ha oraz jako działka numer (...) o powierzchni 0,7675 ha, dla których Sąd Rejonowy w T. prowadzi Księgi Wieczyste (...) są obciążone hipotekami, jednakże pozwany znajduje się dopiero na drugim miejscu. Na pierwszym miejscu jest wpisana wierzytelność przysługująca Bankowi (...) S.A. w W. na kwotę 1.350.000 zł - hipoteka zwykła, na rzecz tego podmiotu ustanowiona jest również hipoteka kaucyjna zabezpieczająca odsetki.

Zawarcie powyższych umów między (...) spółką jawną z siedzibą w W. a (...) sp. z o.o. z W. było niekorzystne dla pozwanego, albowiem uniemożliwiło w stopniu znacznym zaspokojenie jego należności wobec (...) spółki jawnej z siedzibą w W. gdyż zwiększyło jej niewypłacalność. M. S. (1), który jest poręczycielem kredytu w/w spółki nie posiada żadnego majątku i egzekucja prowadzona przeciwko niemu jest bezskuteczna. W wyniku prowadzonego dotychczas postępowania egzekucyjnego komornik przekazał pozwanemu kwotę 407.334,93 zł. Na dzień dzisiejszy kwota wierzytelności pozwanego z odsetkami wynosi 1.699.962,43 zł, a mianowicie: 806.180,07 zł - z tytułu kredytu udzielonego w dniu 31 stycznia 2011r., 600.000 zł - z tytułu kredytu udzielonego tej spółce w dniu 19 marca 2012r. Egzekucja powyższych wierzytelności jest nieskuteczna w znacznym stopniu wskutek wyzbycia się lub obciążenia majątku przez dłużnika.

Sąd Okręgowy uznał za częściowo wiarygodne zeznania przedstawiciela powódki - M. S. (1), tj. w zakresie, w jakim korelowały one z wiarygodnymi dla Sądu zeznaniami B. S. (1). Sąd dał ponadto wiarę zeznaniom M. S. (1), że umowa sprzedaży (...) nie była zawarta dla pozorów, uznając, że są one logiczne i że korelują one z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy.

Sąd I instancji dał wiarę zeznaniom przedstawiciela pozwanego - B. S. (1), wskazując, że były one spontaniczne, szczerze i logiczne, a nadto korelowały z przedłożonymi przez strony dokumentami, a powód nie zaprzeczył jej twierdzeniom. W ocenie Sądu, nie było jednakże podstaw do podzielenia stwierdzenia przedstawiciela pozwanego, że umowy sprzedaży spornych ruchomości zawarta w(...) między (...) spółką jawną z siedzibą w W. na rzecz (...) sp. z o.o. z W. była fikcyjna.

Sąd I instancji uznał za wiarygodne także dowody z dokumentów.

Sąd Okręgowy uznał żądanie powoda za bezzasadne. Powód domagał się zwolnienia od egzekucji wymienionych przez niego ruchomości zajętych w dniu 27 grudnia 2012r. toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. M. D.. Jako podstawę swoich żądań powód wskazał przepis art. 841 k.p.c.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podniósł zarzut pozorności czynności prawnej, na podstawie której powód nabył zajęte ruchomości oraz zarzucił również, że czynność ta jest bezskuteczna jako dokonana z pokrzywdzeniem jego osoby jako wierzyciela (...)spółki jawnej w W.. Wskazał jako podstawę prawną tego zarzutu przepis art. 531 § 1 k.c.

W ocenie Sądu Okręgowego, wyniki postępowania dowodowego nie dają podstaw do uznania, że zawarcie przez powodową spółkę umowy kupna ruchomości zajętych w toku egzekucji wszczętej na wniosek pozwanego było czynnością pozorną. Dowody z dokumentów załączonych przez powoda oraz z zeznań prezesa zarządu powoda - M. S. (1) wskazują jednoznacznie, że rzeczywistym celem stron umowy sprzedaży(...)było przeniesienie własności wskazanych w umowie ruchomości na rzecz powoda. Świadczy o tym staranność zachowana przy dokonaniu tej czynności to jest sporządzenie umowy w formie pisemnej, wpisanie nabytych ruchomości do ewidencji środków trwałych powoda, złożenie deklaracji podatkowej. W ocenie Sądu, sposób dokonania tej czynności wskazuje jednoznacznie na to, że zamiarem stron tej umowy było przeniesienie własności ruchomości na powodową spółkę.

Jednocześnie jednak okoliczności towarzyszące zawarciu tej umowy, a w szczególności fakt zaprzestania przez (...)spółką jawną w W. regulowania swoich zobowiązań wynikających z umów kredytowych zawartych z pozwanym bankiem świadczą o tym, że wyłącznym celem dokonania tej czynności było utrudnienie możliwości wyegzekwowania tych zobowiązań przez bank. Świadczy o tym nie tylko zbieżność czasowa z zaprzestaniem przez w/w spółkę jawną spłaty swoich zobowiązań wobec banku ale również

dalsze czynności podjęte przez powodową spółkę, a także warunki płatności za zbyte ruchomości - odroczenie terminu płatności na 720 dni. Powód niezwłocznie po nabyciu ruchomości zawarł umowę najmu tych ruchomości z kolejną osobą prawną związaną personalnie i kapitałowo z (...)spółką jawną w W..

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe okoliczności wskazują na to, że wyłącznym celem zawarcia tych umów było maksymalne utrudnienie pozwanemu przeprowadzenie skutecznego postępowania egzekucyjnego. Jednocześnie z uwagi na to, że współnikami i członkami władz lub prokurentami wszystkich spółek uczestniczących w tych czynnościach są te same osoby tj. M. S. (1), (...) E. S. i (...) D. D., M. S. (1) nie będąc formalnie właścicielem tego majątku zachował nad nim kontrolę.

Okoliczności powyższe wskazują na to, że czynność prawna, na podstawie której powód nabył ruchomości nie była czynnością pozorną, jednak niewątpliwie była to czynność, w wyniku której powód świadomie zwiększył niewypłacalność spółki (...)M. S." spółki jawnej w W., co czyni zasadnym drugi z podniesionych przez pozwanego zarzutów tj. zarzut bezskuteczności tej umowy wobec pozwanego.

Zgodnie z art. 527 § 1 k.c. gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

W ocenie Sądu, wyniki postępowania dowodowego jednoznacznie wskazują, że zostały spełnione przesłanki określone w w/w przepisie uzasadniające uznanie, że umowa zawarta przez powoda z (...) spółką jawną w W. może zostać uznana za bezskuteczną wobec pozwanego.

Okoliczności ustalone w toku postępowania wskazują, że prowadzone dotychczas przez pozwanego przeciwko (...) spółce jawnej w W. postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości zobowiązań tejże spółki wobec pozwanego. Niewątpliwie spółka ta posiada majątek w postaci nieruchomości, jednak z uwagi na fakt, że jest on obciążony hipotekami ustanowionymi na rzecz innych wierzycieli, które korzystają z pierwszeństwa przed hipoteką zabezpieczającą wierzytelność pozwanego - ewentualna egzekucja z tych nieruchomości może nie doprowadzić do zaspokojenia w całości wierzytelności pozwanego.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że zawarcie umowy dzierżawy tych nieruchomości również najprawdopodobniej doprowadzi do udaremnienia egzekucji z tych nieruchomości. Jest bowiem mało prawdopodobne, aby nieruchomość oddana w dzierżawę na

okres 25 lat za czynsz w wysokości 1.000 zł miesięcznie znalazła nabywcę w sytuacji, gdy na wypadek ewentualnego wypowiedzenia umowy przed terminem zastrzeżona została na rzecz dzierżawcy kara umowna w wysokości 950.000 zł.

Jedynym majątkiem, do którego pozwany mógł skutecznie w chwili obecnej skierować egzekucję były ruchomości objęte umową sprzedaży z (...). Biorąc pod uwagę fakt, iż zapłata ceny za te ruchomości została odroczone na okres 720 dni udaremnia również w chwili obecnej możliwość zajęcia wierzytelności z tego tytułu. Jednocześnie mając na względzie fakt, iż powodowa spółka - jak wynika z dokumentów przez nią przedstawionych - prowadzi wprawdzie działalność, jednak dochody z niej są niewielkie, ewentualne skierowanie egzekucji do tej wierzytelności najprawdopodobniej okaże się bezskuteczne.

W ocenie Sądu I instancji, biorąc pod uwagę wysokość zobowiązań (...) spółki jawnej w W. wobec pozwanego jedyną realną w chwili obecnej możliwością zaspokojenia pozwanego jest przeprowadzenie egzekucji z ruchomości będących przedmiotem niniejszego postępowania. Świadczy to o tym, że w wyniku zawarcia umowy sprzedaży (...) poziom niewypłacalności (...) spółki jawnej w W. uległ zwiększeniu w związku z tym czynność ta została dokonana z pokrzywdzeniem pozwanego - wierzyciela.

Prezesem zarządu powodowej spółki jest jeden z byłych wspólników (...) spółki jawnej w W. i zarazem poręczyciel zobowiązań tej spółki. Świadczy to o tym, że powyższa czynność została dokonana z pełną świadomością, iż jej skutkiem będzie pokrzywdzenie wierzyciela - pozwanego.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 841 § 1 k.p.c. a contrario w zw. z art. 527 § 1 k.c. i art. 531 § 1 k.c. powództwo oddalił.

Okosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.701,76 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na kwotę powyższą składa się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego - 7.200 zł, opłata od pełnomocnictwa - 17 zł oraz wydatki związane z dojazdem pełnomocnictwa pozwanego na rozprawę w łącznej kwocie 484,76 zł.

Powódka w wywiedzionej apelacji samodzielnie oraz przez zawodowego pełnomocnika zaskarżyła powyższy wyrok w całości zarzucając:

I. Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 527 k.c.:

a) poprzez jego zastosowanie w stanie faktycznym sprawy, polegające na przyjęciu, iż umowa zawarta (...) pomiędzy Powodem a (...) Sp. j. w W. jest bezskuteczna wobec Pozwanego, jako dokonana z jego

pokrzywdzeniem, pomimo, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, nie wynika ponad wszelką wątpliwość, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia Pozwanego, że Powód o tej świadomości dłużnika wiedział oraz że wskutek ww. czynności doszło do niewypłacalności dłużnika lub jego niewypłacalności w wyższym stopniu.

b) poprzez to, że Sąd Okręgowy ustalił, iż powódka dokonała czynności prawnej z pokrzywdzeniem pozwanego i uzyskała korzyść majątkową, nie ustalając jednocześnie w sposób nie budzący wątpliwości kwestii, czy wskutek tej czynności prawnej dłużnik pozwanego stał się niewypłacalny lub też stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed dokonaniem tej czynności,

II. Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 841 § 1 k.p.c. poprzez nie udzielenie ochrony Powodowi, którego prawa zostały naruszone w toku prowadzonej egzekucji z uwagi na zajęcie ruchomości należących do Powoda, nie będącego stroną postępowania egzekucyjnego, określoną w treści tytułu wykonawczego. Sąd I instancji pomimo przyznania umowie sprzedaży (...) waloru ważności, przy jednoczesnym braku podstaw do uwzględnienia zarzutu bezskuteczności umowy (...) wobec Pozwanego odmówił ochrony prawa własności legitymującego Powoda;

b) art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, iż Pozwany udowodnił zarzut bezskuteczności umowy (...) podczas gdy Pozwany podniósł powyższy zarzut jedynie z ostrożności procesowej, nie przedstawiając dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Pozwany nie przedstawił dowodów umożliwiających ustalenie w sposób nie budzący wątpliwości, iż wskutek ww. czynności prawnej dłużnik Pozwanego stał się niewypłacalny, lub niewypłacalny w wyższym stopniu niż przed dokonaniem tej czynności;

c) art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, oraz wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego nie wynikających, w szczególności przyjęcie, iż umowa sprzedaży (...) została zawarta w celu pokrzywdzenia wierzyciela -Pozwanego, pomimo, iż z wyjaśnień Prezesa (...) wynika, iż umowa została zawarta w celu wykorzystania zajętych ruchomości do działalności gospodarczej Powoda polegającej na wynajmie i dzierżawie maszyn i urządzeń budowlanych, zapłaty ceny wynikającej z faktury VAT (...), a w konsekwencji do spłaty przez (...) Sp. j. w W. zadłużenia wobec Banku oraz poprzez przyjęcie, iż dłużnik stał się niewypłacalny lub niewypłacalny w wyższym stopniu pomimo nie ustalenia sytuacji finansowej dłużnika przed jak i po ww. czynności prawnej;

d) Sąd Okręgowy dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego,

e) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustaleń faktycznych prowadzących do wniosku, że umowa sprzedaży (...) zmierzała do pokrzywdzenia wierzyciela. Sąd nie wskazał, które z faktów uznał za udowodnione oraz na których oparł swoje stanowisko, co uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia i w znacznym stopniu utrudnia ustosunkowanie się do tez stawianych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w szczególności co do rozstrzygnięcia w oparciu o treść art. 527 k.c.

W uzasadnieniu apelacji skarżący wskazał także, że do oceny przesłanki niewypłacalności powoda miarodajny powinien być stan majątkowy powoda na dzień zawarcia umowy sprzedaży pojazdów (...) a nie jego aktualna sytuacja majątkowa. Zarzucił także, że uznanie umowy za bezskuteczną ze względu na pokrzywdzenie wierzycieli może zostać dokonane jedynie poprzez wniesienie stosownego powództwa, nie jest natomiast dopuszczalne powoływanie się na okoliczności z art. 527 kc w postępowaniu o zwolnienie przedmiotu od egzekucji. Ponadto Sąd I instancji nie rozważył, czy uznanie umowy sprzedaży za bezskuteczną w stosunku do pozwanego umożliwi mu zaspokojenie swoich roszczeń.

Wobec powyższego powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i rozstrzygnięcie zgodnie z żądaniem pozwu, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych, ewentualnie o uchylene wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pozwany w odpowiedzi na apelację powódki wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny, będąc jako instancja merytoryczna obowiązany poczynić własne ustalenia faktyczne i ocenić je samodzielnie z punktu widzenia prawa materialnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2000 roku, III CKN 812/98, OSNC z 2000 r., Nr 10, poz. 193), po dokonaniu własnej oceny materiału dowodowego, uznał ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji za prawidłowe, z wyjątkami opisanym niżej i w konsekwencji przyjął je za własne, co czyni zbędnym ich obecne ponowne przedstawianie.

W ocenie Sąd Apelacyjny Sąd I instancji błędnie ustalił, iż nieruchomości, na których ustanowiona jest hipoteka na zabezpieczenie należności pozwanego, warte są łącznie 520.486,00 zł. Zgodnie z zeznaniami przedstawicielki pozwanego - B. S. (1), na które powołał się Sąd Okręgowy ustalając tą okoliczność, wartość jednej z nieruchomości na dzień 29 marca 2010 roku określono na 520.000 zł, natomiast drugą nieruchomość wyceniono na 1.200.000 zł. Wobec tego na podstawie zeznań B. S. (1) (00:43:43 - 01:09:33 - k.229) Sąd Apelacyjny ustalił, że łączna wartość obu nieruchomości wynosi 1.720.000 zł.

Dodatkowo ustalić należy także, że wierzytelność Banku (...) S.A. w W., której zabezpieczeniem są hipoteki na nieruchomościach o nr (...) oraz (...), istnieje, jest wymagalna i na dzień 27.12.2012 r. wynosiła 912.939,26 zł. Okoliczność tą Sąd Apelacyjny ustalił w oparciu o pismo Banku (...) S.A. z (...), skierowane do Komornika Sądowego M. D., znajdujące się w aktach sprawy komorniczej(...)

Jednocześnie podkreślić należy, że odmienne ustalenie wartości wymienionych powyżej nieruchomości oraz precyzyjne określenie wysokości wierzytelności Banku (...) S.A., której zabezpieczeniem jest hipoteka na tych nieruchomościach, nie wpływa na prawidłowość wniosków, jakie wyciągnął Sąd Okręgowy i w konsekwencji na treść wyroku. W szczególności pomimo odmiennych ustaleń Sądu Apelacyjnego w tym zakresie nadal aktualne pozostaje ustalenie, że wskutek umowy sprzedaży (...) (...) spółka jawna stała się niewypłacalna w większym stopniu, do czego Sąd odniesie się szczegółowo w dalszej części uzasadnienia.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny podziela dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne i rozważania w zakresie oceny materiału dowodowego oraz podstawy prawnej rozstrzygnięcia, przyjmując je za podstawę także własnego rozstrzygnięcia i odwołuje się do nich bez potrzeby ich powtarzania.

Oceniając zasadność apelacji w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu naruszenia art. 328 par. 2 kpc, dotyczącego prawidłowości sporządzenia przez Sąd I instancji uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Przyjmuje się, że zarzut taki może być usprawiedliwiony tylko w wyjątkowych okolicznościach, kiedy treść uzasadnienia orzeczenia sądu uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wywodu, który doprowadził do wydania orzeczenia oraz czyni niemożliwym ustalenie, czy prawo materialne i procesowe zostało przez sąd należycie zastosowane. W niniejszej sprawie okoliczność taka nie zachodzi. Sąd I instancji w treści uzasadnienia zawarł wszystkie konieczne elementy, wymienione w art. 328 kpc - wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, oraz wyjaśnił podstawę prawną wyroku. Wywód Sądu umożliwia dokonanie merytorycznej oceny rozstrzygnięcia. Sąd I instancji, wbrew stanowisku skarżącego, dokonał oceny zeznań M. S. (1), wskazując, że uznał je za częściowo wiarygodne w zakresie, w jakim korelowały z wiarygodnymi dla Sądu zeznaniami B. S. (2). Sąd Okręgowy przedstawił także szereg argumentów, które w jego ocenie przemawiają za przyjęciem, że w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 527 kc. Stąd zarzut skarżącego naruszenia art. 328 par. 2 kpc należy uznać za niezasadny.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut wyrażony w treści uzasadnienia apelacji, zgodnie z którym uznanie czynności prawnej dłużnika za bezskuteczną ze względu na pokrywdzenie wierzyciela może zostać dokonane jedynie

poprzez wniesienie stosownego powództwa, nie jest natomiast dopuszczalne powoływanie się na okoliczności z art. 527 kc w postępowaniu z powództwa osoby trzeciej o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji. Odpowiadając na ten zarzut zacytować należy treść art. 531 par 1 kc, zgodnie z którym uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli może nastąpić nie tylko w drodze powództwa, ale także poprzez podniesienie zarzutu przeciwko osobie trzeciej, która wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową. Przyjmuje się, że zarzut taki może zostać podniesiony w szczególności w obronie przed powództwem z art. 841 k.p.c. o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji. Nie ma więc racji skarżący wskazując, że pozwany mógłby domagać się uznania umowy za bezskuteczną tylko i wyłącznie w drodze odrębnego powództwa.

W tym kontekście należy odnieść się także do podnoszonej przez skarżącego okoliczności, że pozwany podniósł zarzut oparty na przesłankach z art. 527 kc jedynie z ostrożności procesowej, stąd nie powinien on zostać uwzględniony przez sąd. Stwierdzić trzeba, że okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podniesienie przez pozwanego zarzutu bezskuteczności czynności prawnej dokonanej z jego pokrzywdzeniem jako zarzutu ewentualnego było logiczną konsekwencją przyjętego przez niego stanowiska procesowego. W pierwszej kolejności wskazywał on bowiem na pozorność umowy sprzedaży, która wywoływałaby dalej idące skutki w postaci nieważności umowy, logiczne było więc podniesienie zarzutu zaistnienia przesłanek z art. 527 kc dopiero w dalszej kolejności. Skoro zarzut pozorności umowy sprzedaży okazał się niezasadny, słusznie Sąd I instancji odniósł się do zarzutu bezskuteczności umowy i przeanalizował istnienie przesłanek wymienionych w art. 527 kc.

Przed przejściem do analizy zarzutów związanych z prawidłowością ustaleń faktycznych, oceny wymaga wyrażone w uzasadnieniu apelacji stanowisko skarżącego, zgodnie z którym do oceny przesłanki niewypłacalności powoda miarodajny powinien być stan majątkowy powoda na dzień zawarcia umowy sprzedaży pojazdów w dniu 31 października 2012 roku, a nie jego aktualna sytuacja majątkowa. Stanowisko to nie zasługuje na akceptację. Sąd Apelacyjny podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, że okoliczność, czy czynność prawna dłużnika krzywdzi wierzycieli, należy oceniać nie według chwili dokonania tej czynności, lecz według chwili jej zaskarżenia, tj. wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności (wyroki SN: z 22 marca 2001 r., V CKN 280/2000, LexisNexis nr 388728; z 23 lipca 2003 r., II CKN 299/2001, LexisNexis nr 362403; z 29 czerwca 2004 r., II CK 368/03, niepubl., i z 16 marca 2006 r., III CSK 8/2006, LexisNexis nr 416158, OSNC 2006, nr 12, poz. 207).

W konsekwencji jako niezasadne należało ocenić te zarzuty skarżącego, które dotyczyły kwestii braku wykazania stosownymi dowodami czy ustalenia przez Sąd I instancji sytuacji majątkowej (...) spółki jawnej na dzień zawarcia kwestionowanej umowy sprzedaży, (...)

Podobnie nie mogą okazać się skuteczne zarzuty sformułowane jako naruszenie art 527 kc, art. 841 par. 1 kpc i art 233 kpc. Ocenę ich zasadności należy zacząć od tego, że w istocie wszystkie te zarzuty kwestionują prawidłowość dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych oraz prawidłowość przeprowadzonej przez ten sąd oceny dowodów, stąd zasadne jest ich łączne rozpatrzenie. Podkreślić należy, że także zarzuty dotyczące naruszenia prawa materialnego - art. 527 kc oraz art. 841 par. 1 kpc - który mimo iż znajduje się w kodeksie postępowania cywilnego, ma charakter materialnoprawny - w istocie sprowadzają się do kwestionowania ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd, nie wskazują natomiast żadnych konkretnych okoliczności mogących świadczyć o tym, że Sąd I instancji niewłaściwie zinterpretował lub niewłaściwie zastosował powołane przepisy, co mogłoby stać się podstawą do podniesienia zarzutu naruszenia prawa materialnego.

Wbrew stanowisku skarżącego, nie sposób uznać, żeby apelacja skutecznie podważała prawidłowość dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny mocy dowodowej i wiarygodności zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyprowadzonych na tej podstawie wniosków. Fakt, iż określony dowód został oceniony niezgodnie z intencją skarżącego, nie oznacza naruszenia przepisów dotyczących oceny dowodów. Skuteczne postawienie takiego zarzutu wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, albowiem to może być jedynie przeciwstawiane uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej niż przyjął sąd doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej

ocenie niż ocena sądu. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, dokonana przez Sąd Okręgowy ocena materiału dowodowego jest wszechstronna i przekonująca, zaś wyprowadzone wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji słusznie uznał, że w rozpoznawanej sprawie zachodzą przesłanki uznania umowy sprzedaży z dnia 31 października 2012 r. za bezskuteczną wobec pozwanego na podstawie art. 527 kc.

Zgodnie z art. 527 § 1 kc, gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ocenę Sądu I instancji, że skutek zawarcia przez dłużnika (...) spółkę jawną z (...) sp. z o.o. umowy sprzedaży (...) doszło do pokrzywdzenia wierzyciela – pozwanego Banku (...) w T..

Zgodnie z art. 527 § 2 czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Przyjmuje się, że pokrzywdzenie powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność lub utrudnienie albo opóźnienie zaspokojenia wierzyciela. Zaskarżona może być tylko czynność prawna, której skutkiem jest zmniejszenie majątku dłużnika.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie w sposób jednoznaczny wynika, że w skutek sprzedaży, umową (...) pojazdów spółce z o.o. (...) dłużnik - (...) spółka jawna stała się niewypłacalna w większym stopniu. Wierzytelność pozwanego w stosunku do spółki jawnej wynosi obecnie 1.699.962,43 zł. Dotychczas z majątku spółki wyegzekwowano jedynie 407.334,93 zł. Postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości zobowiązań spółki wobec pozwanego.

Co prawda wierzytelność zabezpieczona jest hipoteką na nieruchomościach, dla których Sąd Rejonowy w T. prowadzi księgi wieczyste o nr (...), wartych łącznie 1.720.000,00 zł, jednakże nieruchomości te są obciążone innymi hipotekami korzystającymi z pierwszeństwa przez hipoteką zabezpieczającą wierzytelność pozwanego. Wymienić należy przede wszystkim hipoteki zwykle ustanowione na tych nieruchomościach na rzecz Banku (...) S.A. w W., do kwoty 1.745.000,00 zł oraz hipotekę kaucyjną ustanowioną na rzecz tego samego podmiotu do kwoty 872.500,00 zł. Jak wynika z pisma Banku (...) z dnia 27.12.2012 r., wierzytelność, której zabezpieczeniem są hipoteki na nieruchomościach o nr (...) oraz (...), istnieje, jest wymagalna i na dzień 27.12.2012 r. wynosiła 912.939,26 zł.

Wierzytelność pozwanego jest zabezpieczona także poprzez poręczenie M. S. (1), jednakże egzekucja prowadzona przeciwko niemu jest bezskuteczna, nie posiada on żadnego majątku.

Spółka jawna nie posiada innego majątku, z którego mógłby się zaspokoić pozwany. Egzekucja z zajętych w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomości nie doprowadziła do zaspokojenia pozwanego. Ewentualna egzekucja z zabezpieczonych hipoteką nieruchomości, po odjęciu należności na rzecz Banku (...) S.A., którego wierzytelność korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia, w razie sprzedaży nieruchomości za 100% ceny, mogłaby przyczynić się do zaspokojenia pozwanego o dodatkową kwotę ok. 807.000 zł, którą ponadto należy pomniejszyć o koszty egzekucji i opłaty egzekucyjne (1.720.000 zł - 913.000 zł = 807.000 zł).

Z powyższej kalkulacji wynika, że nawet przy skutecznym przeprowadzeniu egzekucji z nieruchomości wierzytelność pozwanego pozostawałaby niezaspokojona. Co więcej, przysługującą pozwanemu w chwili obecnej wierzytelność należy powiększyć o narastające odsetki za opóźnienie oraz koszty i opłaty egzekucyjne.

Jednocześnie, przeniesienie własności pojazdów wchodzących w skład majątku(...) spółki jawnej umową sprzedaży z (...) na rzecz (...) sp. z o.o. uniemożliwiło pozwanemu zaspokojenie się z tych pojazdów.

Co istotne, na skutek sprzedaży(...) do majątku (...)spółki jawnej nie wszedł żaden ekwiwalent. Odroczenie płatności ceny na okres 720 dni skutecznie udaremnia w chwili obecnej możliwość zajęcia wierzytelności z tego tytułu.

Na marginesie można wskazać, że dochody uzyskiwane przez (...) sp. z o.o. i wykazywane przez nią obroty są niewielkie, jak wynika ze sprawozdania finansowego załączonego do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych rok 2013 spółka zakończyła ze stratą 2.973,99 zł, wobec czego ewentualne skierowanie przez pozwanego egzekucji do wierzytelności z tytułu zapłaty ceny najprawdopodobniej okaże się bezskuteczne.

Z powyższych okoliczności w sposób jednoznaczny wynika, że wskutek umowy sprzedaży (...) (...) spółka jawna stała się w większym stopniu niewypłacalna.

W tym miejscu należy odnieść się do zarzutu wyrażonego w treści uzasadnienia apelacji powódki, zgodnie z którym Sąd I instancji nie rozważył, czy uznanie umowy sprzedaży za bezskuteczną w stosunku do pozwanego umożliwi mu zaspokojenie jego roszczeń, ponieważ zdaniem powódki sprzedaż zajętych samochodów w drodze licytacji i tak nie pozwoli na spłatę należności. Odpowiadając na ten zarzut wskazać należy, że nie jest przesłanką zastosowania instytucji uznania za bezskuteczną czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli (tzw. skargi pauliańskiej) i tym samym nie podlega badaniu okoliczność, czy wskutek egzekucji z przedmiotu czynności prawnej uznanej za bezskuteczną wierzyciel uzyska zaspokojenie swoich roszczeń. Okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia dla zastosowania powołanej instytucji. Stąd zarzuty skarżącego w tym zakresie należy uznać za chybione.

Sąd Apelacyjny w całości podziela także ustalenie Sądu Okręgowego, że zawierając umowę sprzedaży (...)spółka jawna działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a kupująca (...) sp. z o. o. o tym wiedziała.

Przyjmuje się, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, gdy zdaje sobie sprawę (uświadamia sobie), że wskutek dokonania czynności prawnej może spowodować niemożność zaspokojenia się wierzycieli z jego majątku. Pokrzywdzenie wierzycieli nie musi być zamiarem dłużnika. Wystarczy, żeby dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. W sytuacji, gdy stronami czynności prawnej są osoby prawne, bądź też jednostki organizacyjne, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, miarodajny dla ustalenia świadomości pokrzywdzenia jest stan wiedzy osób działających jako organy tych jednostek. Świadomość pokrzywdzenia wierzycieli musi istnieć w chwili dokonywania czynności prawnej.

Słusznie wskazał Sąd I instancji, że o świadomości pokrzywdzenia wierzyciela, istniejącej zarówno po stronie osób działających w imieniu sprzedającej (...) spółki jawnej, jak i kupującej (...) sp. z o. o. świadczą okoliczności towarzyszące zawarciu umowy - w szczególności zbieżność czasowa z zaprzestaniem przez spółkę jawną spłaty zobowiązań wobec pozwanego Banku i wypowiedzeniem przez Bank umów kredytu, warunki płatności za zbyt ruchomości - odroczenie terminu płatności na 720 dni oraz niezwłoczne zawarcie przez (...) sp. z o.o. umowy najmu pojazdów z kolejną osobą prawną powiązaną osobowo i kapitałowo z (...)spółką jawną.

Co istotne, współnikami i członkami zarządu lub prokurentami wszystkich spółek uczestniczących w tych czynnościach są te same osoby, tj. M. S. (1), (...) E. S. i (...) D. D.. Umowę sprzedaży za (...) sp. z o.o. zawierał M. S. (1), posiadający w tej spółce 50 % udziałów i pełniący funkcję członka zarządu. Za (...) spółkę jawną działała jako prokurent D. D.. Przy czym współnikami (...) spółki jawnej jest (...) sp. z o.o., gdzie 100 % udziałów posiada M. S. (1), a prokurentem jest D. D. oraz (...) sp. z o.o., gdzie 50 % udziałów posiada M. S. (1), 50 % jego żona E. S., a prokurentem także jest D. D.. Z kolei w (...) Sp. z o.o., która po sprzedaży pojazdów zawarła z (...) umowę ich najmu, E. S. jest członkiem zarządu, a udziały w spółce posiada M. S. (1) i G. S..

Jednocześnie nie można zgodzić się ze skarżącym w zakresie, w jakim podnosi, że Sąd

1 instancji niezasadnie odmówił wiary przesłuchanemu w charakterze przedstawiciela powódki M. S. (1) w części, w jakiej wskazywał on, że sprzedaż pojazdów nie miała na celu pokrzywdzenia wierzycieli spółki jawnej, lecz swoim działaniem dążyła do podjęcia odpowiednich czynności gospodarczych, chciała „wspomóc” sprzedającą ruchomości spółkę w wywiązywaniu się przez nią z zaciągniętych zobowiązań, była to logiczna próba rozwiązania problemów

finansowych dłużnika, podjęcie logicznych działań gospodarczych. Otóż w przekonaniu Sądu Apelacyjnego czynności polegającej na sprzedaży pojazdów (...) na rzecz spółki (...) nie można uznać za logiczne działanie gospodarcze. Nic nie stało bowiem na przeszkodzie, aby to (...) spółka jawna wynajęła we własnym imieniu i na swoją rzecz stanowiące jej własność pojazdy i samodzielnie czerpała korzyści z tytułu ich wynajmu. Skoro zgodnie z kalkulacjami przeprowadzonymi przez M. S. (1) wynajem pojazdów miał zapewnić zyski umożliwiające spłatę długów, zdziwienie budzi fakt, że spółka jawna nie uczyniła tego we własnym zakresie, a przeniosła własność pojazdów na rzecz podmiotu trzeciego, aby to on zawarł umowę najmu pojazdów. Powód nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów, które uzasadniałyby takie działanie. Co więcej, w sytuacji istnienia znacznego zadłużenia nie jest racjonalne gospodarczo wyzbywanie się własności pojazdów, stanowiących znaczący składnik majątku spółki i mogących zapewnić ciągłość prowadzenia działalności spółki, a tym samym osiągnięcie przez nią dochodu, i to na bardzo niekorzystnych warunkach, bo tak należy ocenić odroczenie terminu płatności ceny o 720 dni od dnia sprzedaży.

Powyższe świadczy o tym, że wyłącznym celem umowy sprzedaży (...) roku było utrudnienie możliwości wyegzekwowania należności przez pozwanego Bank, wyprowadzenie majątku spółki na rzecz innego, powiązanego podmiotu, tak aby uniemożliwić zaspokojenie się Banku ze sprzedanych ruchomości.

Jak wynika z zeznań samego M. S. (1), w momencie zawarcia umowy sprzedaży (...) doskonale zdawał sobie sprawę z sytuacji majątkowej, w jakiej znajdowała się (...) spółka jawna. Jako poręczyciel umów kredytowych zawartych z pozwanym był na bieżąco informowany o zadłużeniu związanym z kredytem. Także B. S. (1) zeznała, że M. S. (1) był informowany o zaległościach w spłacie kredytu, 16 sierpnia 2012 r. pracownicy Banku osobiście odwiedzili siedzibę spółki, następnie umawiali się z M. S. (1) na kontrolę maszyn, które stanowiły zabezpieczenie kredytu. Wobec tego należy uznać, że M. S. (1) zawierając umowę sprzedaży pojazdów jako członek zarządu (...) sp. z o.o. działał z pełną świadomością tego, iż (...) spółka jawna zawierając umowę działa z pokrzywdzeniem pozwanego. Biorąc pod uwagę wzajemne powiązania osobowe i kapitałowe pomiędzy spółkami biorącymi udział w transakcjach, których przedmiotem były zajęte pojazdy, a także fakt, że D. D. jest (...) M. S. (1), należy uznać, że umowa zawarta została przez dłużnika z pełną świadomością pokrzywdzenia pozwanego Banku.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że Sąd I instancji słusznie zastosował w sprawie art. 527 kc, ze względu na zaistnienie przesłanek wskazanych w tym przepisie. W tych okolicznościach oddalenie powództwa nie stanowi także naruszenia art. 841 par. 1 kpc. Oddalenie powództwa nie może być traktowane jako odmowa ochrony prawa własności legitymującej powoda, skoro obowiązujące przepisy, tj. art. 527 kc i nast. wprost przewidują możliwość uznania za bezskuteczną wobec wierzyciela czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli. Podkreślenia wymaga, że instytucja skargi pauliańskiej pełni doniosły cel ochrony wierzycieli w razie dokonywania przez dłużnika czynności prawnej z ich pokrzywdzeniem.

W pkt I wyroku Sąd sprostował oznaczenie strony powodowej w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że w miejsce: (...) Sp. z o.o. w W. oraz (...) spółka z o.o. w W. wpisał w odpowiednich przypadkach: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Stosownie do art. 350 § 1 i 3 kpc sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, natomiast jeżeli sprawa toczy się przed sądem drugiej instancji, sąd ten może z urzędu sprostować wyrok pierwszej instancji. W niniejszej sprawie zaszła konieczność sprostowania oznaczenia strony powodowej poprzez wskazanie pełnej firmy powoda.

Zgodnie z art. 385 kpc sąd drugiej instancji oddala apelację, jeżeli jest ona bezzasadna, czemu Sąd dał wyraz w pkt II wyroku.

W pkt III Sąd orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego, na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. W związku z tym, że stroną wygrywającą proces w drugiej instancji jest pozwany, Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania apelacyjnego, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 5.400 zgodnie z par. 6 pkt 7 i par.

12 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zł oraz koszty dojazdu na rozprawę apelacyjną w wysokości 554,97 zł.